

Ár 2015, föstudaginn 21. ágúst, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 24/2015**:

**M**  
**f.h. A,**  
**eigenda og kröfuhafa A,**  
**gegn**  
**F.**

og kveðinn upp svohljóðandi

## **ú r s k u r ð u r :**

### **I.**

#### **Málsmeðferð.**

Málsaðilar eru M f.h. A, eigenda og kröfuhafa A, áður B, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni dags. 27. mars 2015, með kvörtun sóknaraðila, dags. 24. mars 2015. Með tölvupósti nefndarinnar, dags. 30. mars 2015, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 27. apríl 2015. Var bréfið sent sóknaraðila, með tölvupósti nefndarinnar, dags. 27. apríl 2016, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust með bréfi, dags. 11. maí 2015.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 21. ágúst 2015.

### **II.**

#### **Málsatvik.**

Undirritaður var viðskiptasamningur á milli sóknaraðila sem lántaka, og varnaraðila sem lánveitanda, dags. 20. maí 2013. Með samningnum samþykkti varnaraðili að veita lántaka rekstrarfjármögnun í formi reikningslánalínu til fjármögnunar á viðskiptakröfum allt að fjárhæð kr. 7.000.000 með þeim skilyrðum og skilmálum sem fram komu í samningnum.

Þann 30. maí 2013, var gerður viðauki við viðskiptasamninginn um reikningslánalínu vegna fjármögnunar á viðskiptakröfum þar sem lánsheimild breyttist þannig að varnaraðili skyldi hafa til reiðu fyrir lántaka reikningslánalínu í formi yfirdráttarláns að fjárhæð kr. 10.000.000. Samningurinn breyttist einnig þannig að hann gildi til 10. nóvember 2013.

Þann 11. nóvember 2013, var gerð breyting á samningnum á þann veg að samningurinn myndi gilda til 12. febrúar 2014 en aftur var gerð breyting þann 19. mars 2014 svo að hann myndi gilda til 3. júní 2014.

Ljóst er að félagið átti í nokkrum erfiðleikum með fjármögnun og lausafé á fyrri hluta árs 2014 og er því haldið fram af sóknaraðila að þar hafi einkum ráðið árstíðabundin niðursveifla í rekstri á fyrri helmingi ársins. M.a. var leiga í umtalsverðum vanskilum.

Þann 5. júní 2014, hafnaði varnaraðili lánsbeiðni frá sóknaraðila og felldi jafnframt samdægurs niður kröfufjármögnun að upphæð kr. 10.000.000. Varnaraðili tilkynnti fyrirsvarsmanni sóknaraðila þetta í símtali sama dag.

Þann 10. júní 2014, sendi C, framkvæmdastjóri sóknaraðila, starfsmanni varnaraðila tölvupóst, þar sem óskað var eftir því að endurskoðuð yrði ákvörðun varnaraðila að fella niður kröfufjármögnunina. Tölvupóstsamskipti fóru áfram fram á milli aðila dags. 11. og 12. júní 2014.

Þann 13. júní 2014, felldi varnaraðili einnig niður yfirdráttarheimildina sem stóð í kr. 7.000.000.

Í kjölfarið sendi varnaraðili bréf til viðskiptavina sóknaraðila þar sem þeim var sagt að greiða kröfur sínar inn á tiltekinn handveðsettan reikning. Einnig sendi varnaraðili yfirdráttarskuld sóknaraðila í löginnnheimtu og krafði sóknaraðila um dráttarvexti og lögfræðikostnað vegna vangoldinna greiðslna á yfirdráttum félagsins.

Þann 18. júní 2014, sendi C tölvupóst á nokkra starfsmenn varnaraðila og óskaði eftir fundi til að ræða málefni sóknaraðila og voru málavextir raktir. Tölvupóstsamskipti héldu áfram 23. og 26. júní 2014.

Með tölvupósti C, sem sendur var á nokkra starfsmenn varnaraðila dags. 21. júlí 2014, var farið yfir ársreikning sóknaraðila og farið fram á að varnaraðili myndi endurskoða afstöðu sína varðandi það að fella niður kröfufjármögnun og setja yfirdráttinn í löginnnheimtu, þ.e. að krefjast endurgreiðslu á öllum lánnum til sóknaraðila á einu bretti. Með tölvupósti varnaraðila dags. 23. júlí 2014 var niðurstaða varnaraðila sú að hann „*héldi óbreyttri stefnu í þessu tiltekna máli.*“

Með tölvupósti C dags. 28. júlí 2014, til bankastjóra varnaraðila og annarra starfsmanna varnaraðila, óskaði hann eftir endurskoðun ásamt því að hann rakti og skýrði málavexti.

Í ágúst 2014, var hluti af rekstri sóknaraðila seldur til samkeppnisaðila, D. Áhöld og tæki og hluti birgða voru einnig seld. Starfsfólki sóknaraðila var sagt upp í lok júní 2014.

### III.

#### Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili bæti fjárhagslegt tjón sem varð vegna niðurfellingar kröfufjármögnunar og yfirdráttarheimildar sem hafi samtals staðið í kr. 17.000.000, þegar varnaraðili hafi felld niður hvort tveggja í júní 2014.

Sóknaraðili kveðst hafa kvartað við varnaraðila á meðan aðgerðir varnaraðila gagnvart sóknaraðila hafi staðið yfir; í júní, júlí, ágúst og út árið 2014.

Fyrir hönd A, eigenda og kröfuhafa, sé þess krafist að varnaraðili „*bæti fjárhagslegt tjón sem varð vegna niðurfellingar kröfufjármögnunar og yfirdráttarheimildar sem samtals stóðu í um kr. 17.000.000*“ þegar varnaraðili „*felldi hvort tveggja niður í júní 2014 án fyrirvara*“.

Í skýringum sínum vegna athugasemda varnaraðila um óljósa aðild að þessari kröfu segir sóknaraðili: *Það kann að vera rétt hjá [F] að eitthvað skorti upp á formlegheit varðandi kröfugerð á hendur [F] vegna þess tjóns sem hann olli eigendum, starfsmönnum og kröfuhöfum [A].*

Sóknaraðili bendir á að samkvæmt samningi um „*reikningslánalínu*“ þ.e. kröfufjármögnun, hafi varnaraðila borið að hafa minnst 30 daga fyrirvara á uppsögn fjármögnunarinnar sbr. grein 16.2.

Mánaðarvelta sóknaraðila hafi á þessum tíma verið um kr. 12.000.000 án vsk. Uppsögn fjármögnunarinnar og yfirdráttarins hafi því þýtt að skyndilega hafi eins og

hálfis mánaðar velta verið tekin útúr rekstri sóknaraðila sem hafi kippt fótunum undan fyrirtækinu.

Sóknaraðili vísar til þess að tjónið verði ekki metið nákvæmlega. Útlit sé fyrir að kröfuhafar muni tapa um 20.000.000 kr. þegar fyrirtækið verði gert upp, sem ekki hafi verið útlit fyrir þegar varnaraðili hafi fellt niður fjármögnunina. Varnaraðili hafi fengið allt sitt til baka í krafti kröfufjármögnunarinnar og veða, en aðrir kröfuhafar hafi staðið verr. Fyrir hönd kröfuhafa sóknaraðila sé því gerð krafa um bæt看upp á kr. 20.000.000 sem verði greidd sóknaraðila, sem mun þá í framhaldi gera upp við aðra kröfuhafa.

Tjón eigendanna af að missa fyrirtækið verði talið óljóst. Eigið fé hafi verið neikvætt skv. bráðabirgðauppgjöri 2013, en eignir hafi verið ýmist van- eða ofmetnar en talsvert verðmæti hafi verið í viðskiptavildinni. Mat sóknaraðila vorið 2014 hafi verið að eignir hafi verið rúmlega 20.000.000 kr. virði eftir gott ár 2013, m.v. EBITA og framtíðaráhorfur. Eigendur sóknaraðila fari fram á 20.000.000 kr. í bæt看vegna þess að fyrirtækið hafi verið skyndilega fellt og þeir hafi þurft að selja það sem hægt hafi verið á „brunaútsölu“ langt undir raunvirði og vegna þess miska sem þeir hafi orðið fyrir þegar framtíðardraumur þeirra um að ná að koma fyrirtækinu yfir afleiðingar hrunsins hafi orðið að engu.

Samkvæmt bráðabirgðauppgjöri sóknaraðila fyrir árið 2013 hafi það ár verið nokkuð gott í rekstri. Veltan hafi náð um kr. 145.000.000 án vsk., sem hafi verið 34% aukning. Hagnaður hafi verið tæpar kr. 1.000.000. Sóknaraðili vísar til þess að áhöld og tæki hafi verið vanmetin um rúmlega kr. 10.000.000 og hafi fyrirsvarsmenn vítað af því og hafi sagt varnaraðila það. Síðar hafi það komið í ljós við sölu varnaraðila til D, en birgðir á kostnaðarverði óniðurfærðu hafi verið um kr. 38.000.000 sem hafi verið ofmat, sérstaklega ef selja hafi þurft í skyndi. Fjármagnskostnaður hafi verið hár eða um kr. 9.000.000 því fjármögnun hafi verið ábótavant. Eigið fé hafi verið skv. þessu bráðabirgðauppgjöri neikvætt um kr. 7.300.000. Á móti hafi komið fasteignaveð eiganda sóknaraðila að E, sem metið hafi verið skv. verðmati á um kr. 65.000.000, en á því veði hafi reyndar aðrar skuldir einnig hvílt. Á heildina litið hafi lán varnaraðila verið vel tryggt eins og síðar hafi komið í ljós.

Í apríl 2014, hafi verið leitað eftir lánaþyrirgreiðslu hjá varnaraðila til að jafna árstíðarsveiflu í rekstrinum og einnig hafi verið óskað eftir að yfirdrætti yrði breytt í langtímalán til að lækka vaxtagjöld félagsins sem hafi lengi verið of há. Varnaraðili hafi spurt um persónuleg veð í fasteignum. Á pappírnum hafi verið persónuleg fasteignaveð eiganda fyrirtækisins uppurin þar sem verðbólga hafði hækkað verðtryggt lán í húsi þeirra en ekki verðmæti hússins með sama hætti. Sjálfskuldarábyrgð þeirra hafi ekki verið talin nægja. Varnaraðili hafi talið lítið hald fyrir sig í áhöldum, tækjum og birgðum. Þau hafi því haldið fram að það væru talsverð verðmæti í þeim eignum eins og komið hafi í ljós við sölu þessara eigna. Söluverðmæti áhalda og tækja hafi verið kr. 10.000.000 yfir bókfærðu verði og um 2/3 af birgðunum hafi selst á kostnaðarverði á útsölu.

Þegar litið sé til allra eigna sóknaraðila og eigenda verði talið ljóst að þær hafi staðið vel undir lánum varnaraðila og þeirri viðbót sem hafi verið óskað eftir, ef sóknaraðili hefði haldið sjó.

Varnaraðili hafi hins vegar hafnað lánsbeiðninni og hafi einnig fellt um leið niður kröfufjármagn og yfirdrátt án fyrirvara. Einnig hafi varnaraðili sent, sem fyrr segir, bréf til viðskiptavina sóknaraðila um að þeir hafi átt að leggja kröfur inn á tiltekinn reikning.

Sóknaraðili hafði verið í viðskiptum við varnaraðila í um 20 ár. Lán hafi verið um það bil í skilum þegar þetta hafi gerst, þó að á ýmsu hafi gengið á eftir hrún.

Sóknaraðili vísar til þess að nægar tryggingar hafi verið fyrir útlánunum enda sé sóknaraðili nú búinn að greiða niður allar skuldir við varnaraðila.

Sóknaraðili telur að varnaraðili hafi í raun felld fólgið með aðgerðum sínum. Eðlileg fyrirgreiðsla hefði gert þeim auðvelt að starfa áfram en með því að hafa ekki gefið sóknaraðila umþóttunartíma áður en yfirdrættirnir hafi verið felldir niður hafi varnaraðili rýrt verðmæti fyrirtækisins gríðarlega og þannig neytt sóknaraðila í að selja með hraði, sem engan veginn hafi verið víst að myndi takast í því efnahagsástandi sem hafi verið. Þannig hafi starfsmenn orðið atvinnulausir og fjármál eiganda sóknaraðila hafi verið í uppnámi, þar sem þeir hafi verið í ábyrgðum fyrir skuldum sóknaraðila við varnaraðila, en skuldir hafi verið tryggðar í heimili þeirra. Aðrir kröfuhafar en varnaraðili hafi tapað a.m.k. hluta af kröfum sínum.

Sóknaraðili hafi átt, eins og önnur fyrirtæki, í byrjun júní 2014 að greiða vsk. en hafi ekki geta gert það vegna niðurfellingar kröfufjármögnunar. Sóknaraðili vísar til þess í dómum sem hafi fallið um sambærileg mál hafi verið gerðar athugasemdir við banka fyrir að koma, með svona gjörðum, í veg fyrir að lögaðilar hafi geta staðið við greiðslu opinberra gjalda.

Þann 13. júní 2014, hafi varnaraðili felld niður yfirdráttinn á hinum aðal yfirdráttarreikningi. Í framhaldinu hafi varnaraðili millifært fyrirframgreiðslur sem viðskiptavinir sóknaraðila hafi lagt inn á aðra reikninga inn á kröfufjármögnunarreikning sóknaraðila því varnaraðili hafi talið þær eign varnaraðila skv. veðsetningu kröfureikningsins. En fyrirframgreiðslur hafi ekki verið hluti af kröfufjármögnun. Þetta hafi sýnt vel hversu einbeittur varnaraðili hafi verið í að ná sem fyrst inn eins miklu og hægt hafi verið, upp í yfirdrættina, til að lágmarka sitt tjón. Með þessu hafi varnaraðili gengið út fyrir heimildir sínar.

Um miðjan júní 2014, hafi varnaraðili sent yfirdrátt sóknaraðila í löginneheimtu innan varnaraðila. Hafi varnaraðili kafið sóknaraðila um dráttarvexti og lögfræðikostnað vegna svokallaðra vangoldinna greiðslna á yfirdráttum félagsins sem hafi verið í skilum fram að þeim tíma þegar varnaraðili hafi felld umrætt einhliða niður. Sóknaraðili hafi kvartað við varnaraðila vegna þessa. Í byrjun ágúst 2014 hafi varnaraðili aftur sett upp lægri kröfufjármögnun með tilteknum skilyrðum um hraða niðurgreiðslu sem hafi verið miðuð við að fyrirtækið gæti þraukað nokkrar vikur eða mánuði á meðan unnið væri að sölu þess eða öðrum lausnum varðandi fjármálin. Þessi fyrirgreiðsla hafi verið auðsjáanlega miðuð við að félaginu yrði lokað á næstu mánuðum, of lítil og of seint. Tjónið hafi verið orðið það mikið að ekkert nema umtalsvert nýtt fjármagn hafi geta bjargað félaginu.

Með því að loka yfirdráttareikningum fyrirtækisins hafi varnaraðili fryst alla fjármuni fyrirtækisins sem hafi átt að fara í opinber gjöld, laun, lífeyrissjóðsiðgjöld, vörupantanir og greiðslu á vörureikningum. Með aðgerðum sínum hafi varnaraðili stuðlað að miklu tjóni þar sem að selja hafi þurft eignir fyrirtækisins á brunaútsölu og starfsmenn hafi misst vinnuna.

Sóknaraðili vísar til þess að meðal skýringa á hegðun varnaraðila hafi hugsanlega verið að breytingar hafi orðið á tengiliðum varnaraðila við sóknaraðila. Nokkrum mánuðum fyrr hafi varnaraðili stofnað fyrirtækjasvið þar sem öllum fyrirtækjafulltrúum á höfuðborgarsvæðinu hafi verið safnað saman í stað þeirra sem verið höfðu í útibúinu. Ný viðhorf hafi kunna að hafa verið að ryðja sér til rúms um að taka skyldi harðar á skuldugum fyrirtækjum. Þekking hins nýja fyrirtækjasviðs varnaraðila á sóknaraðila, stjórnendum og eignum hafi trúlega ekki verið næg og áhugi e.t.v. takmarkaður á að setja sig inn í málefni skuldugs fyrirtækis. Í tilfelli sóknaraðila hafi afleiðingin verið grafalvarleg fyrir eigendur, kröfuhafa og starfsmenn.

Endirinn á sögu sóknaraðila hafi orðið sá að rekstur, hluti birgða og hluti áhalda og tækja hafi verið selt á brunaútsölu til D í lok ágúst 2014. Reksturinn hafi, þegar þetta hafi verið ritað í febrúar 2015, enn ekki farið í þrot en ljóst sé að eignir munu ekki nægja fyrir skuldum. Útlit sé fyrir að um kr. 20.000.000 vanti upp í kröfur. Um kr. 4.500.000 séu eftir ógreiddar af forgangskröfum auk vaxta og almennar kröfu um kr. 15.000.000. Tjónið sé því mikið bæði fyrir eigendur, starfsmenn og kröfuhafa sóknaraðila. Eigendur hafi setið eftir með rúmlega kr. 40.000.000 persónuleg lán sem hafi verið tekin gegnum árin til að bæta í eigið fé sóknaraðila, mest eftir hrunið til að fleyta fyrirtækinu yfir mesta áfallið. Þetta hafi verið gert í þeirri von að fyrirtækið myndi vaxa og dafna þegar kreppu myndi linna. Það hafi næstum því tekist, en þær vonir hafi ekki orðið að neinu þegar varnaraðili hafi kippt fótunum undan rekstrinum, með tilheyrandi tjóni.

Í viðbótarathugasemdum sóknaraðila vísar hann til þess að það kunni að vera rétt hjá varnaraðila að eitthvað hafi skort upp á formlegheit varðandi kröfugerð á hendur varnaraðila vegna þess tjóns sem hann hafi ollið eigendum, starfsmönnum og kröfuhöfum sóknaraðila sbr. kvörtun. Þó telur sóknaraðili að efnislega hljóti allir að skilja hvað átt sé við. Sóknaraðili óskar eftir því að tekin verið efnisleg afstaða til kvörtunar og þannig sé beitt refsingum og sektum sem við eiga.

Þegar varnaraðili hafi gripið til aðgerða gegn sóknaraðila, hafi verið óskað eftir því að varnaraðili drægi aðgerðirnar til baka. Útskýrt hafi verið hvaða afleiðingar aðgerðirnar hefðu fyrir sóknaraðila. Ekki hafi verið á því stigi settar fram skaða- og eða miskabótakröfur á hendur varnaraðila og það hafi ekki verið gert enn. Sé það formsatriði að standa þannig að málum áður en kvartað sé til nefndarinnar, þá sé sjálfsagt mál að gera það og kvarta svo aftur. Sóknaraðilar vísa til þess að þau hafi e.t.v. misskilið hlutverk nefndarinnar.

Í kvörtuninni til nefndarinnar sé vissulega farið almennum orðum um þann skaða sem aðgerðir varnaraðila á hendur sóknaraðila hafi ollið. Það kunni að vera að varnaraðili hafi heimildir til þeirra aðgerða sem hann hafi gripið til, en ef svo er þá séu þær heimildir of rúmar. Vilji banki enda viðskiptasamband við fyrirtæki af einhverjum ástæðum, þá sé alsendis fráleitt ef að honum sé heimilt að gera það með svona skömmum fyrirvara eins og hafi verið í þessu tilfelli. Sóknaraðilar hafi orðað kvörtun sína þannig að það megi öllum ljóst vera hvað á við og óski nú eftir viðeigandi viðbrögðum af hendi nefndarinnar.

#### IV.

##### **Athugasemdir varnaraðila.**

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði vísað frá.

Varnaraðili krefst þess að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni. Kvörtunin er borin fram að M „f.h. [A] (áður [B])“ en í kröfugerð sóknaraðila segir á hinn bóginn ýmist að krafan sé sett fram „fyrir hönd [A]“, *eigenda og kröfuhafa*“ eða „fyrir hönd kröfuhafa [B]“. Einnig fari „eigendur [...] fram á 20 m. kr. bætur“. Varnaraðili vísar til þess að sóknaraðili hafi ekki lagt fram umboð frá eigendum sóknaraðila og meintum kröfuhöfum þess til málarekstursins en telja verður að krafa af því tagi sem sóknaraðili geri í málinu verði að stafa frá eigendum og meintum kröfuhöfum til að komast að. Í ljósi þessa verður ekki annað séð en að vísa verði kröfu sóknaraðila frá úrskurðarnefndinni.

Varnaraðili vísar einnig til 5. og 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki frá 8. júní 2000. Samkvæmt umræddri 5. gr. sé það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns. Framlögð gögn sóknaraðila sanna

ekki að það hafi áður beint skaða- og eða miskabótakröfu að varnaraðila og þeim verið hafnað. Framlögð gögn sóknaraðila sýna þvert á móti að sóknaraðili hafi eingöngu krafist þess að varnaraðili myndi endurskoða þá afstöðu sína að fella niður kröfufjármögnun til sóknaraðila.

Í áðurnefndri 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, sé kveðið á um hvers konar mál sem nefndin fjalli ekki um. Samkvæmt e-lið greinarinnar fjalli nefndin ekki um mál sem séu það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar. Undir liðnum „*Kröfur*“ hafi sóknaraðili gert grein fyrir meintri fjárkröfu sinni. Þar segir að tjónið „*[verði]* ekki metið nákvæmlega“ en „útlit *[sé]* fyrir að kröfuhafar tapi um 20 milljónum króna“. Þá segir að „*fyrir hönd kröfuhafa [B] [sé] gerð krafa um bætur upp á 20. m. kr.*“. Í kjölfarið segir að „*tjón [...] eigendanna að missa fyrirtækið [sé] óljóst*“ en „*eigendur [fari] fram á 20 m. kr. bætur vegna þess að fyrirtækið var skyndilega fellt [...] og vegna þess miska sem við urðum fyrir þegar framtíðardraumar okkar um að ná að koma fyrirtækinu yfir afleiðingar hrunsins urðu að engu*“.

Í málalíbúnaði sóknaraðila komi ekki fram viðhlítandi skýringar á hverju sóknaraðili byggir þá fjárhæð sem það hafi krafist að fá greidda frá varnaraðila. Að mati varnaraðila hafi sóknaraðili því ekki gert viðhlítandi grein fyrir bótakröfu sinni. Þá hafi sóknaraðili hvorki sýnt fram á hver sú saknæma háttsemi varnaraðila hafi verið sem hafi bakað honum bótaábyrgð né hafi sýnt fram á orsakasamband milli ætlaðs tjóns síns og ætlaðs saknæms atferlis á ábyrgð varnaraðila. Sóknaraðili hafi þannig ekki sýnt fram á að varnaraðili hafi borið skylda til að framlengja gildistíma viðskiptasamningsins eftir að hann hafi fallið úr gildi þann 3. júní 2014, sbr. viðauka, dags. 19. mars 2014, eða framlengja yfirdráttarheimild á tékkareikningi sóknaraðila eftir að hún hafi fallið niður. Með sama hætti verði ekki ráðið með skýrum hætti af kvörtun sóknaraðila á hvaða bótagrundvelli kvörtunin sé reist, þ.e. hvort sóknaraðili sæki málið á grundvelli skaðabótareglu innan eða utan samninga, á grundvelli sakarreglunnar, vinnuveitandaábyrgðar o.s.frv. Með sama hætti sé skaða- og miskabótakröfu sóknaraðila ekki verið markaður neinn tími. Ljóst sé að umfjöllun um þau atriði sem hér hafi verið gerð grein fyrir skipti verulegu máli hvað varnir varnaraðila áhrærir. Með því að málalíbúnaður sóknaraðila sé jafn óljós og raun ber vitni sé ómögulegt fyrir varnaraðila að taka til varna í málinu. Einnig sé kröfugerðin það óskýr að úrskurðarnefndin geti ekki orðað niðurstöðu sína í samræmi við hana. Að mati varnaraðila séu því skilyrði ákvæðis e-liðar 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina uppfyllt í málinu.

Verði kröfum sóknaraðila ekki vísað frá óskar varnaraðili þess að honum verði veitt færi á að taka til efnislegra varna í málinu.

## V.

### Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að því hvort varnaraðili beri að greiða bætur vegna þess fjárhagslega tjóns sem sóknaraðili varð fyrir vegna þeirrar ákvörðunar varnaraðila að fella niður eða neita að framlengja samning um kröfufjármögnun að fjárhæð kr. 10.000.000 þann 5. júní 2014 og yfirdrátt að fjárhæð kr. 7.000.000 þann 13. júní 2014.

Nefndin telur óljóst fyrir hvers hönd kröfur eru settar fram í málinu. Sóknaraðili er í kvörtun tilgreindur sem M f.h. A. Virðist óumdeilt að hún er stjórnarformaður félagsins. Kröfurnar eru hins vegar settar fram með mjög ákveðnum hætti f.h. kröfuhafa og eigenda félagsins og hefur verið á það bent að til þess skorti upplýsingar um viðkomandi og umboð þeirra. Í svörum við þessum athugasemdum hefur sóknaraðili áréttað að um sé að ræða skaðabótakröfu vegna tjóns sem varnaraðili hafi valdið

eigendum, kröfuhöfum og starfsmönnum félagsins. Virðist samkvæmt þessu útilokað að leggja þann skilning í skaðabótakröfuna að hún sé sett fram fyrir hönd félagsins sjálfs.

Þá liggur jafnframt fyrir að sóknaraðili hefur aðeins farið fram á að varnaraðili endurskoði afstöðu sína varðandi umræddar niðurfellingar á kröfufjármögnun og yfirdrætti, en hefur ekki farið fram á bætur í samskiptum við varnaraðila áður en kvörtun þessi var lögð fyrir nefndina. Samkvæmt 5. gr. samþykktar nefndarinnar er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því að viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki.

Auk ofangreinds skortir mjög á að sóknaraðili hafi útskýrt eða rökstutt umfang kröfu sinnar með vísan til gagna. Sóknaraðili vísar til þess að tjón sóknaraðila, þ.e. eigenda og kröfuhafa, sé óljóst, en þar sem útlit sé fyrir því að kröfuhafar sóknaraðila muni tapa um kr. 20.000.000, þá sé þeirra fjárhæðar krafist frá varnaraðila. Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktar nefndarinnar fjallar nefndin ekki um mál, sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar.

Verður kröfu sóknaraðila um bætur að fjárhæð kr. 20.000.000 vísað frá skv. öllu ofangreindu.

### **Ú r s k u r ð a r o r ð:**

Bótakröfu sóknaraðila, M f.h. A, eigenda og kröfuhafa A á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 21. ágúst 2015.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir